

POSTANOWIENIE

Dnia 18 lutego 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Korzeniowski

w sprawie z wniosku Z. C.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych [...] Oddziałowi w P.
o ponowne ustalenie wysokości emerytury,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 18 lutego 2021 r.,
skargi kasacyjnej organu rentowego od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 9 maja 2019 r., sygn. akt III AUa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w (...) wyrokiem z 9 maja 2019 r. oddalił apelację pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych [...] Oddział w P. od wyroku Sądu Okręgowego w K. z 17 stycznia 2018 r., który po odwołaniu Z. C. zmienił decyzję pozwanego z 24 sierpnia 2017 r. w ten sposób, że ustalił mu wysokość świadczenia (emerytury) wskazując, iż wysokość potrąceń nie może przekraczać 25% miesięcznego świadczenia.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazano, że podstawą przedsądu jest istotne zagadnienie prawne (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.) – *czy w przypadku wezwania przez syndyka masy upadłości do przekazywania części świadczenia emerytalno – rentowego upadłego do masy upadłości znajdują zastosowanie przy wykonywaniu tego wezwania przez organ rentowy ograniczenia*

wynikające z art. 140 ust. 1 pkt 3 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych?

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie przedstawia istotnego zagadnienia prawnego, gdyż sformułowane pytanie nie ma takiej rangi (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.). Odpowiedź nie wykracza poza zwykłą wykładnię prawa.

Nie może być negatywna, gdyż nie ma przepisu, który wyłączałby regulację z art. 140 ust. 1 pkt 3 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS w przypadku upadłości. Przeciwnie, egzekucja generalna (upadłościowa) prowadzona przez syndyka potwierdza stosowanie przepisów tej ustawy.

Liczba wierzycieli, z reguły większa w przypadku upadłości, nie zmienia granicy potrącenia emerytury określonej w ustawie emerytalnej. Należy dostrzec, że zgodnie z art. 63 ust. 1 pkt 1 ustawy z 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe do masy upadłości nie wchodzi mienie, które jest wyłączone od egzekucji według przepisów Kodeksu postępowania cywilnego.

Prowadzi to do ustawowego ograniczenia egzekucji, a ściślej do regulacji z art. 833 § 4 k.p.c., zgodnie z którą świadczenia pieniężne przewidziane w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym podlegają egzekucji w zakresie określonym w tych przepisach.

Czyli granice ochrony świadczenia (emerytury) określają przepisy ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS a nie przepisy ustawy z 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe.

Emerytura nie wchodzi wprost do masy upadłości. Pozwany nadal jest dłużnikiem ubezpieczonego. Umniejszenie emerytury przez potrącenie musi mieć zatem swą podstawę prawną.

Jak wskazano nie jest nią Prawo upadłościowe tylko ustawa emerytalna. Skarżący dostrzega wskazane przepisy jednak w uzasadnieniu wniosku niezasadnie stawia tezę, że „W przypadku realizacji wezwania syndyka masy upadłości do przekazywania części świadczenia emerytalno – rentowego upadłego

do masy upadłości brak jest przepisów, które regulują wprost tryb postępowania w tym zakresie oraz granice, w jakich potrącenia mogą być realizowane”.

Taka argumentacja wniosku wraca do punktu wyjścia, czyli do pytania czy prawo upadłościowe umniejsza ochronę przed egzekucją w porównaniu do zwykłej (indywidualnej) egzekucji. Niezasadnie, gdyż przepisy są klarowne i nie uprawniają tezy o braku regulacji.

Odwołanie się do egzekucji upadłościowej (generalnej) nie znosi ochrony dłużnika emeryta, nadal jest bowiem taka sama bez względu na liczbę wierzycieli i skalę zadłużenia. Wnika z wskazanych regulacji Prawa upadłościowego (art. 63 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 491² ust. 1), procedury cywilnej (art. 833 § 4 k.p.c.) i przepisów o egzekucji i potrącaniu świadczeń (art. 139, 140, 141 ustawy emerytalnej). Przepisy te są zatem wspólne dla egzekucji komorniczej i upadłościowej. Egzekucję upadłościową prowadzi się z całego majątku dłużnika, a nie tylko ze świadczenia emerytalnego i też nie bez ograniczeń.

Zwykła wykładnia prawa nie stanowi podstawy przedsądu (*a contrario* art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.). Nie składa się też na istotne zagadnienie prawne (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.).

Z tych motywów wniosek o przyjęcie skargi nie przedstawia istotnego zagadnienia prawnego i dlatego orzeczono jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).